

Veckans växt v. 28 2011

Gult på perennuppropets provodlingsfält

Gult är fult tycker många och associerar färgen med galla och varningsskyltar. Men nu är det bara att bita i det sura äpplet. Trendspanaren och –gurun Li Edelkoort förutspår att gult är färgen som kommer att dominera i femton år framöver. "Gult är det nya rosa" påstod hon vid ett besök i Stockholm i höstas. Och kanske gäller trenden även trädgårdsväxter?

På Perennuppropets provodlingsfält står flera perenner som blommar vackert i gult. Tre av dem är:



Trädgårdsaurikel insamlad i Lycksele. Sortnamnet är än så länge okänt, men plantan går att spåra tillbaka till 1930-talet. I kvarteret där den odlas fanns på 1930- och 40-talen tre äldre bostäder med tillhörande trädgårdar. Familjerna bytte och delade ofta växter med varandra. Just den här trädgårdsaurikeln odlades av tant Lindholm som köpte sitt hus 1924. Ungefär tio år senare fick grannen en delning av den och i den här trädgården finns plantan fortfarande kvar och sköts nogsamt om. Ett arbetsnamn på primulan är "Lindholms gula".

Daglilja inrapporterad från Mora. Eventuellt rör det sig om sorten 'Apricot' som introducerades i England 1894 och som funnits att köpa i Sverige i alla fall från 1920. Sonja, som rapporterade in dagliljan till perennuppropet, berättar att hemma brukade den kallas för Esbjörns lilja efter morfars grannson som gav den i present till Sonjas mamma i början av 1940-talet. Hur länge han odlat den eller varifrån han fått den vet man inte. I Dalarna blommar dagliljan i två-tre veckor kring midsommar, men här nere i Skåne brukar den vara som vackrast i början av juni.



Dagöga från Sundbyberg. I början av 1900-talet flyttade en ung man från Småland till Sundbyberg och 1914 vidare till Örebro. 1943 köpte han eget hus och planterade då det här dagögat och samtidigt en trädgårdsiris, en strandiris och en luktpion. Perennerna var troligen sådana som växt vid hans föräldrahem i Småland och som han bett sina föräldrar eller syskon att skicka nu när han hade egen trädgård. Att få växter med sig från sitt föräldrahem är något som berättas om i ganska många brev som kommit till perennuppropet. Växterna var ofta ett kärt minne av barndomshemmet. Sortnamnet på det här dagögat är fortfarande okänt, möjligen rör det sig om en sort som heter 'Goldgefieder'.

Text och foto: Linnea Oskarsson, Perennuppropet